בס"ד

יום **ה'**, **י'** ב**תמוז** תש"ס (**13** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י'** ב**תמוז**, **ניצלו יהודי העיר צפת** מפרעות הפלאחין הערביים במהלך מרד נגד המצרים – שנת תקצ"ד(5594-1834). [לוח דבר בעתו]

לפני שלוש שנים, בשנת תשנ"ז(5757-1997), נהרגו אתמול בלילה 4 ספורטאים ונפצעו 62 מהמשלחת האוסטראלית למכביה כאשר **קרס גשר** שנבנה במיוחד למעבר המשלחות **מעל לנהר הירקון**. בחקירה, גילו כי עיקר הפגיעות נגרמו לא מעצם ההתמוטטות, אלא מבליעת מי הנחל, שמוזרמת לתוכם פסולת תעשייתית רעילה. [עיתונות]

בעקבות הערה מאחד הקוראים אתמול, שראה **אי-תיאום בין שני התאריכים** להטלת המצור על ירושלים בזמן הבית הראשון:
בתחילת הדברים, רשום שזו אירעה בשנת 3339, שהיא 421 לפנס"ה. כאן נפלה טעות, כי שנה לפני החורבן היתה 3337 לבריאת העולם, שהיא -423 לפנס"ה.
בהמשך, רשום "בשנת -587 (3173), שנה לפני החורבן, עלה צבא בבל על יהודה, כבש את רוב שטחה, והטיל שוב מצור על ירושלים."
חשבון זה הוא ה'מקובל' בספרי ההיסטוריה. קיים איפוא הפרש של 166 שנה בין שני החשבונות. הפרש זה מוכר להיסטוריונים, ותרומתי להבהרת העניין היא להזכיר כי התנ"ך – במידה והוא ממלא תפקיד גם כספר תולדות עם ישראל – מזכיר תאריכים מדוייקים עד תקופת שיבת ציון. בהתאם לכך אנו יודעים, בין היתר, את התאריכים הבאים:

יציאת מצרים ..... 2448 לבריאת העולם (-1312)
כניסת עם ישראל לא"י ..... 2488 לבה"ע (-1272)
חנוכת בית המקדש ..... 2928 לבה"ע (-832)
חורבן הבית הראשון ..... 3338 לבה"ע (-422)

****

השבת, קוראים בתורה את פרשת "**בלק**", בה מבקש בלק, מלך מואב, מבלעם – נביא אומות העולם – לקלל את עם ישראל העושה את דרכו במדבר לקראת כניסתו לארץ ישראל. "...ארה לי את העם הזה...אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ..." [במדבר **כב'** 6]
מתוך דברי ברכה שיצאו מפיו, במקום הקללות, הפסוק: "מה טובו אוהליך יעקב, משכנותיך ישראל." [שם, **כד'** 5] אומר רש"י: "על שראה פתחיהם שאינן מכוונים זה מול זה."
הפירוש המקובל לדברי רש"י הוא שהחלונות והפתחים שבבתי ישראל בנויים כך שאין אחד מסתכל לתוך דירת שכנו, או חוקר שלא לצורך בעסקי זולתו.
אולם אפשר לפרש זאת גם באופן שונה במקצת. בלעם רצה לקלל את העם כולו. אם יוכל למצוא עבירה אשר בה נכשלים כל כלל ישראל, תחול עליהם הקללה, אשר תיתפס בחטא זה. לכן, חיפש בלעם בעם ישראל חטא שלוקים בו כולם שעל-ידו תחול הקללה שיקלל. אולם חטא כזה לא מצא בהם. אמנם, היו חוטאים ועוברי עבירה, אך חטאיהם שונים זה מזה. האחד נכשל בגזילה, השני בגניבה, השלישי בדברי שקר. לא נמצאה עבירה מסויימת אשר בה נכשלו כל כלל ישראל. לכן אמר הרשע: "מה טובו אוהליך יעקב..." שלא היו פתחיהן מכוונים זה מול זה – "לפתח חטאת רובץ". בלעם לא מצא שום פתח שבאמצעותו יוכל לקלל את כלל ישראל. אין חטאיהם שווים, כל אחד וחטאיו שלו. אין בישראל עבירה אחת שבה נכשלים כולם... ["לקח טוב"]

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש): 19^{24}
צאת השבת(ב"ש): 20^{22}